

сания и вестници, за да покаже на чужденцитѣ, какво може да направи единъ младъ, но способенъ народъ. Презъ 1882 г. той биде избранъ за народенъ представителъ въ Областното народно събрание въ Пловдивъ, а презъ 1896 г. пловдивчани го избраха свой кметъ. Презъ неговото 2 $\frac{1}{2}$ годишно кметуване се поправиха много улици въ Пловдивъ, изплатиха се много общински дългове и бидоха залесени тритѣ хълма, които днесъ служатъ за прохлада на града и приятно мѣсто за почивка на гражданитѣ презъ голѣмитѣ горещини. Залесяването на града е единъ отъ голѣмитѣ паметници, които си издигна неуморимиятъ Хр. Г. Дановъ още приживе.

Дановъ не само печаташе и издаваше книги. Той намираше свободно време самъ да съставя и превежда учебници и прочетни книги, които на времето бѣха скъпъ даръ на нашата бедна книжнина. До и следъ освобождението ни младото българското поколѣние се е възпитало и израсло съ книги, издадени отъ Данова. Първитѣ географски карти на петтѣ части на свѣта сж издадени отъ него презъ 1863 г., когато ни сърби, ни ромъни, нѣмаха още карти на майчинъ езикъ, макаръ да бѣха отдавна освободени. Най-новитѣ училищни карти, географическитѣ атлази и глобуси сж сжщо негово издание. Най-модернитѣ помагала и учебни пособия за нашитѣ училища сж натъкмени и издадени съ негови сръдства. До неговата смъртъ книжарницата му издаде повече отъ 1000 различни видове книги. Днесъ, 15 години следъ смъртъта на Данова, неговата книжарница и печатница е най-голъма въ България. Най-много учебници тя издава.

Хр. Г. Дановъ бѣше много предприемчивъ човѣкъ, съ твърда воля, добро сърце и честенъ характеръ. Покрай голѣмото дѣло, което извърши за повдигане